

vilde have, at vi, den nye Bestyrelse, skulde have dækket os under det formelle Synspunkt, at Tabene endnu ikke var konstateret, og følgelig behøvede vi ikke at gaa ud til Offentligheden. Det vilde den højtærede Minister have gjort, men det vilde altsaa Bestyrelsen ikke gøre, vi vilde ikke. Det er for Resten ganske interessant, at den højtærede Minister gaar ud fra som en Selvfølge, at hvis vi i Bestyrelsen havde villet sige: Det Tab er ikke konstateret, saa vilde Bankinspektøren have fundet sig i det, Bankinspektøren, hvis Pligt det er at sige: Nej, nu er et saadant Tab konstateret, nu er Mejerierne i Likvidation. Ministeren gaar ud fra som en Selvfølge, at hans Embedsmand ikke vilde gribe ind, naar blot den nye Bestyrelse havde ladet være med at sige: Nej, det Tab er konstateret. Vi maatte ud, som jeg sagde før, alene af den Grund, at der ikke var Tid til at vente, vi kunde ikke overleve Juni Termin. Hvad har den højtærede Minister tidligere sagt? Den højtærede Minister siger et Sted her i Tinget om et lignende Forhold, den Gang der ogsaa var Tale om Banktilsyn: „Det Tilsyn, der i Henhold til Loven føres med Bankerne, er efter min Mening yderst mangelfuldt i Forvejen; det er med alt for lange Mellemrum, at der overhovedet kan udøves noget Tilsyn. Men helt værdiløst bliver unægtelig dette Tilsyn, naar Tilsynets Resultater skubbes til Side af Ministre, som efter to Maaneders Forløb maa erkende, at deres Skøn var særdeles uheldigt. Det kan ikke forøge den Tillid, som Befolkningen skulde kunne nære til en Regering; den er saamænd endda undergravet adskilligt i den svundne Tid“. Saaledes saa Ministeren altsaa paa det, den Gang han kritiserede en lignende Stilling. Jeg vilde ønske, at der kunde komme lidt mere Overensstemmelse mellem den ærede Ordfører og den højtærede Minister med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den nye Bestyrelse overhovedet skulde have foretaget nogen Rekonstruktion, eller om vi, som den højtærede Ordfører mener, skulde have foretaget en langt kraftigere Rekonstruktion. Men det er naturligvis for saa vidt godt, at det er to Standpunkter, for saa kan man angribe til begge Sider.

Den højtærede Minister var meget irriteret over, at jeg havde sagt, at han havde givet nogle Oplysninger her i Rigsdagen, som ikke var rigtige, og som nu senere var blevet rettet i Bankinspektørens og Ministerens Skrivelse, og han sagde, at han kunde ikke vide den Gang, han sagde det først, at der overhovedet blev Tale om

det senere. Nej, men det er netop det gode ved at holde sig til Sandheden, og det viser sig netop her, for det var nemlig ikke et ubetydeligt Punkt, men det er et meget betydeligt Punkt. Ministeren udtalte: Jeg anede ikke noget om dette, forinden Sagen var ordnet, og først da Sagen var ordnet, henvendte man sig til mig efter Valutaloven, og saa gav jeg mit Samtykke. En saadan Erklæring, som i Pressen blev opfattet paa denne Maade, kan selvfølgelig ikke afgives, naar man saa senere ser, paa hvilken Maade Ministeren er blevet holdt underrettet, at Ministeren ikke blot vidste det, men har forhandlet derom, ja, han har forhandlet og bragt Enighed til Veje ved disse Forhandlinger, saa han har været endog meget godt inde i det.

Den højtærede Minister siger nu — saaledes forstod jeg Ministeren —, at der har aldrig for ham foreligget to Opgørelser, en fra Bankens Direktion paa 5—8 Mill. Kr., som jo blev den, der sejrede — altsaa de 8 Mill. Kr. —, og en anden der lød paa 15,2 eller 15,3 Mill. Kr. Den har aldrig foreligget for ham, og følgelig har han aldrig haft Lejlighed til at tage Stilling til, om han skulde slutte sig til Direktionen, eller om han skulde slutte sig til Bankinspektøren, ja, den højtærede Minister udtalte endog, at naar Direktionen og Bankens Ledelse henvendte sig til ham om de 8 Mill. Kr., skulde han saa ikke gøre det. Jeg tror ikke, at den nuværende Minister sagde det samme, den Gang Landmandsbankens Direktion og Ledelse henvendte sig til Nationalbanken og bad om et langt mindre Beløb, og Bankinspektøren den Gang sagde: Tabet er større. Den Gang sagde Ministeren ikke det, som siges nu, at selvfølgelig skulde man følge Bankens Ledelse. Nej, Stillingen er saadan, at der for Ministeren har foreligget to Opgørelser, en Opgørelse paa 8 Mill. Kr. og i den samme Skrivelse en Opgørelse paa 15,3 Millioner. (*Erhvervsministeren* [Stauning]: Hvor?). I en Skrivelse af 14. Januar til den højtærede Minister, som oven i Købet henviser til mundtlige Forhandlinger. I den staar der: Hvis man holder sig til Andelsorganisationerne, kan vi nøjes med at gaa ud og bede om 8 Mill. Kr., men hvis vi ikke holder os til Andelsorganisationerne, men gaar ud til andre, til nogle udenfor, bliver det nødvendigt at oplyse — foruden de 7½ Mill. Kr. — for det første, at der er 2½ Mill. Kr. mere Tab paa Mejerierne, at der er 3,2 Mill. Kr. Tab yderligere, og igen 2,1 Mill. Kr. yderligere Tab. (*Erhvervsministeren* [Stauning]: